Capo2

Vojta Zícha - Jedenkrát

Intro: Hmi, A, Emi, F#

F#Zase jsem Hminechal hlavu ABůh ví kde, snad Emiv oblacích, snad Gu Tebe, no já Dvím lepší už to se mnou Anebude, Gvždyť mě dobře znáš... F#

Snad jsem ji nechal u Tebe na klíně, nemůžu říct, že jen tak nevinně, byla's jak ostrov na pusté pevnině, v rouše Evině...

R: F#Snad jeden^Dkrát, snad za pár ^Adní, odněkud z ^Gdálek, kde slunce už ^Dnezapa^Adá, přiletí k ^Dnám pár bílejch ^Avran, jak posel ^Gnaděje... F#

Je těžké lézt pro modré do nebe, kdekdo mi říká, už dál cesta nevede, no tak se ptám, proč bych vlastně žil, kdybych uvěřil…

Že slovo chlapa už dávno nedělá a přátelství je už jen pověra,

no a láska, ta se včera někde válela, vždyť za prachy jde dnes i důvěra...

R: Snad jedenkrát, snad za pár dní…

Ještě pár chvil, než se rozední, já vím, naděje umírá poslední,

na vzdušné zámky zvolna usedá prach, někdy mívám v noci strach...

Vzít Tě tak pryč, daleko od lidí, kam ani měsíc moc dobře nevidí, abych byl sám, až Tě budu objímat, víc Ti nemůžu dát...

R: Snad jedenkrát, snad za pár dní…

E,H,A,E,H,E,H,A R: Snad jedenkrát, snad za pár dní…